

ха на Сливница шанцове) по тревога, слѣдъ което да я присѣдинятъ къмъ двѣтѣ дружини отъ Струм. полкъ; прѣдполагаше се да се прати една рота съ Кап. Вазова да завземе телеграфната станция въ София, който да остави тамъ единъ постъ, а послѣ сжщия Кап. Вазовъ трѣбваше да тури постове при Флигель Адютантитѣ и Подполковника Баронъ Корвина, за да не ги пуска да излизатъ и да не станатъ жертва на своето увлечение, или да не влияятъ на съдатитѣ въ смисълъ обратенъ на нашето дѣло. Въ 1 часа прѣзъ нощъта Струм. полкъ пристигна на шосето до лагера на военното училище. Азъ изведохъ ученицитѣ до полка и всичкитѣ други дѣйствия се вършиха, както се прѣдполага по горѣ. При мене, като помощникъ бѣше капитанъ Димитровъ (Радко), а при Майора Стоянова — Кап. Бендеревъ. На съдатитѣ отъ Струмския полкъ, до колкото знаа, нищо не се е говорило кѣдѣ отиватъ и що ще вършатъ. На свойтѣ юнкери азъ казахъ приблизително слѣд. кратки думи: „Г да! България се намира въ едно твърдѣ опасно положение. Трѣбва да ви кажа, че въпроса е поставенъ така: или 1, България съ днешния свой Князь. Н. В. Александръ I — загинала, 2 или, България освободена отъ него, нѣ спасена. Да живѣе България и Българския народъ!“ „Да живѣе България отговориха юнкеритѣ.“ Слѣдъ това двѣтѣ колони, една подъ моя команда и друга подъ командата на майора Стоянова тръгнаха за своето назначение; първата колона вървя безостановочно до дѣ заобиколи двореца, а втората по пхтя се отби за лагера на I пѣши полкъ. Когато азъ пристигнахъ до двореца трѣбва да е истичалъ 2-й часъ срѣдъ нощъ, т. е. това бѣше прѣзъ нощъта отъ 8 на 9 Августъ. Щомъ се заобиколи двореца по оградата, дружината влѣзе въ двора, а сжщо и юнкеритѣ. Никакво съпротивление часовитѣ не оказаха и отъ караула